

BYLO NEBYLO - 18

Pondělí, 11 března 2013

Švédký stál vybraných událostí, jak šly dájiny. Dnešní menu: hrnčí s kytarou, Pšmyslovi vnějška zdraví, hudební výchova sirotků, poátek církevních restitucí, letám a námořníkům, bílá pilulka, mistr pšes vápenec, tržní hospodářství, smrt Áhá ve sprše, Áernobilý sport, doutníky plně vodíkem, virová ofenziva.

3.3.1994 – zemřel Karel Kryl, Áeský písničkář, básník a grafik. Bylo mi tak nšjak jedenáct, když jsem slyšela, jak si máma u zašívání zpívá Bratřím, zavírej vrátka. I pídila jsem se, o Áem Áe ta píše je. A ta jsem se seznámila s Krylem, srpnem 1968 a pro Á vlastní nesmím chodit do pionýra. Spousta Krylových „protiarmádních“ písní vznikla bšhem jeho vojenské služby, o ní si nemyslel, Áe z chlapcš dá lá chlapy Vojenskou buzeraci, hloupost a zvlí upšimná nesšel.

3.3.1799 – narodil se František Veverka, vynálezce v oboru zemědělské techniky. Spolu se svým bratrancem zpšobili revoluci v zemědělství, když vymysleli sofistikovaný pluh, který pšdu nejen rozrušoval, ale také obracel. Pojmenovali ho rouchadlo. „veverše“ byl velký zájem. Bratřinci nestíhali vyrábšt. Na kolena ve své kovárně. Netušili, Áe si mohou dát svšj vynález patentovat. Zato jiní to tušili, napšříklad hospodářské úšedník Jan Kainz, který si nechal rouchadlo podle vzoru vyrobit a prezentoval ho jako svšj vynález na hospodářské výstavě v Praze. Kainzpluh (Kainzův pluh) se setkal s velkým ohlasem. Prašský nšmecký tisk nešetšil obdivem, vynález Nšmec Kainz vytvošil. Byli ale Áestní tací, kterým se takový podvod nelíbil, i rozhošel se národnostní spor o Trvalo to více jak 50 let, ale spravedlnost zvítšzila a bratřincům Veverkovým byl vynález rouchadla pšiznán. (Pozn. red.: Loni v listopadu z pomníku bratřinců Veverkových v Rybitví u Pardubic nškdo ukradl tento bronzový model rouchadla. Pomník vybudoval cech kovářů v roce 1927 jako poctu vynálezci rouchadla hned vedle jejich rodného domu na místě, kde oba vynálezci vyorali první brázdou. Zloději 350 kilogramů vážící rouchadlo od podstavce odšizli. Historická cena bronzového modelu se odhaduje na stovky tisíc korun. Proto Áe ovšem není rouchadlo funkční, zloději ho nejspš rozšezali a prodali do sbšru, kde za nšj mášou dostat maximálně 30 000 korun.) 3.3.1993 – z Albert Bruce Sabin, americký vědec polského původu, který se zasloužil o vymýcení obávané dátské obrny. Dátská pšenosná obrna – infekční virové onemocnění, které se ší hlavní ústně-fekální cestou a jeho jedinš pšenaše Áem je Álovšk, provázela lidstvo od nepamšti. S pšíchodem pšmyslové revoluce, kdy se lidí začali z ve velkém stšhovat do mšst, se z ní stal opravdový strašák. Dokud se dáti batolily po hospodářství, budovaly si pširozenou imunitu. Ve mšstech o tuto mošnost pšišly, za to získaly bonus v podobě vysoké koncentrace lidí, o provázené nedostatekou hygienou. A epidemie udešily s pravidelností šicího stroje.

Na konci 19. století byla zjištšna infekční povaha onemocnění, o nškolik let později vídeňský patolog Karl Land indentifikoval zákeřného viníka - poliovirus. Úšinné ošování ale hledali lékaři dlouho. Neúspšných Ái jer Ášnš úspěšných pokusů bylo mnoho, aš americký vědec polského původu Albert Bruce Sabin dokázal z oslabených živých virů obrny vyrobit vakcínu, která zajišovala stoprocentní imunitu. V roce 1958 Ášsko zavedlo její výrobu a na jašme roku 1960 byla bšhem tší dnš v celé republice podána tšem a pš milionu dáti od dvou do Átyš let. A dátská obrna odešla na smetištš dájin. 4.3.1678 – narodil se Antonio Lucio italský barokní hudební skladatel. Syn benátského holiše, vystudoval na knšze, ale pro astma musel z knšské dráhy odstoupit. Vono se blbš kše, když se jeden dusí. Pak se stal houslovým mistrem v Pio Ospedale della Pietà, jednom z benátských sirotčinců, které byly provozovány z vešejných prostšedkš. Chlapci se vyušili Ášemeslšem a opouš sirotčinec v 15 letech. Dívky byly vedeny k domácím pracím, získávaly hudební vzdšání a ty nejtalentovanšjší se stávaly Álenkami Ospedalského sboru a orchestru. x x x Mám slabost pro housle a dlouhohlavé chlapy, tak uznáte, Áe tohle jsem si nemohla odpustit :-)

5.3.1222 – Pšmysl Otakar I. vydává tzv. Velké privilegium církvi, kde po nškolikaletých vleklých sporech s prašským biskupem Ondšejem, uznává biskupovi soudní moc nad duchovenstvem, právo na dosazování knší a právo vymáhat desátek od poddaných. Církev se stává samostatným stavem. 5.3.1512 – narodil se Gerhard Mercator, vlámský kartograf, autor prvního mapového atlasu na svštš. Kromš toho, Áe dal souboru map pojmenování, vymyslel nový způsob výroby globš z papíroviny a sádry, na kterou se nalepila mapa svšta, místo aš doposud používaného rytí do mosazné Ái dáševšné a pozlacené koule. A ješ vymyslel nový způsob zobrazení, které dnes nese jeho jméno. Mercatorovo zobrazení je druh úhlojevného (zachovává úhly) válcového mapového zobrazení, které se používá zejména na námořních a leteckých navigačních mapách. Mapa vznikne tak, Áe se zeměkoule obalí papírovým válcem kolem rovníku, povrch koule se na válec „promítne“, válec se rozbálí a šup – máme mapu. Poledníky jsou zobrazeny ve stejných rozestupech, zatímco vzdálenost rovnobšek se smšrem k pším zšuje. Oblasti kolem rovníku jsou zobrazeny celkem pšesně, na rovníku úplně pšesně. Áš blíše k pším, tím se vzdálenosti více deformují. Pak se nám Grónsko jako Afrika :-)

Proto Áe na Mercatorových mapách se loxodroma - Áára protínající poledníky pod stejným úhlem - jeví jako pšímka, Ášidli se podle tšto map aš do zavedení drušicové navigace všichni námořníci i letci. Mercatorovo zobrazení používají také googlemaps :-)

6.3.1899 – nšmecká chemická společnost Bayer obdršela registrovanou ochrannou známku na aspirin. Toto nejstarší synteticky pšipravované léšivo, které tlumí bolest, snišuje horešk pšobí protizánštivš a zabrašuje shlukování krevních destiček, si v roce 1950 vysloušilo místo v Guinnessově knize rekordů jako nejrozšíšenší lék proti bolesti. Každou sekundu spolkně na svštš tento prášek 3 000 lidí. Rošnš se vyrobí asi 100 miliard pšigramových aspirinových tablet. Kdyby se pološily vedle sebe, ovinuly by zeměkouli pštadvacetkrát.

6.3.1475 – narodil se Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni, italský renesanční sochař, malíř, architekt a básník. Sochy se z pod majlíku geniálního sochaře vynošovaly z mramoru tak, jako byste vypouštš vodu z vany. Tu vykuklo koleno, tam ruka, a najednou tu stála socha v celé své kráse. Výběru mramoru všoval Michelangelo velkou pozornost, ve svém oblíbeném lomu v Carrarše si kolikrát mramorový blok sám pášil. Ostatně kvšli

své umínání, co se týče výběru materiálu, zůstal medicejský kostel svatého Lorence ve Florencii bez fasády. Papež, který to celé to platil, chtěl mramor na obklad také v nejblížeším lomu, Michelangelo podstatně dál v Carrarě, a když konečně tihle dva dohodli a postavila se dokonce silnice, po které se měl ten šutr vozit, tak se vzbouřili dělníci v kamenolomu. Pro svoji nejznámější sochu zpracoval Michelangelo kamenný blok nevhodných rozměrů (5 m vysoko základně 1 x 1 m) s mnoha kazy a usazeninami, který stál 40 let bez využití před florentskou katedrálou. David, kterého Michelangelo dokončil po dvou a půl letech práce, svého tvůrce proslavil a zajistil mu nesmrtelnost. Za sochu dostal údajně 900 zlatých dukátů, což prý bylo víc, než vydělal Leonardo da Vinci za celý život. Michelangelo žil v Florencii a v Římě. Pracoval pro Medicejské i florentskou republiku, papeže i nejvýznamnější církevní hodnostářů. Stal se zámožným mužem. Nikdy se neoženil a neměl děti. „Vousiska k nebi, vyvrácený týl na samém hrbu, ptačí stáry, a jak ten štec požádá stáčí šáry, už mi tvá celou vydělá. A tak i mozek sám rodí jen z toho, na víc nemá síly: takže se z křivé hlavní stáčí! A proto bráto, máj milý, mé mrtvé dílo a mou pověst s ním: já nejsem sem nepatřím!", napsal umělec, když po čtyřech letech maloval stropní fresky v Sixtinské kapli. Neměl pravdu. Sixtinská krásná, krásná, krásná... 7.3.1935 - Američan Charles Darrow vynalezl deskovou hru Monopoly. Ještě v téže době se Monopoly staly nejprodávanější hrou v USA a z povodně nezaměstnaného a chudého Darrowa se záhy stal milionář. V dobách, kdy u nás buržoazní monopoly nebyly k mání, vyráběli jsme si je doma stylem „udělej si sám“. Pastelky, čtvrtky a náčrtky k dostání byly, máj otec byl (a požádá teda je) vášnivý sběratelem knih. Tak jsem mu kdysi vyrobila k Vánocím monopoly s pražskými antikvariáty místo hotelů a knihami místo domů :-)... 8.3.1944 - v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Běžinka bylo usmrceno 3792 osob z rodinného tábora Žesky. 8.3.1942 - zemřel José Raúl Capablanca, kubánský šachista, mistr světa v šachu v letech 1921-1927. Za svůj život sehrál 583 partií ve významných turnajích a zápasech, z nichž prohrál 35, vítězí ovšem buďto na počátku nebo na konci své kariéry. Simulace pověstné šachové partie, kdy Jára Cimrman vyhrál Capablancovi dvojitým šachem a znervózněl Capablanca táhnul na G12, říše se ocitnul zcela mimo šachovnici a zaznamenal tak první aut v dějinách šachu: 8.3.1917 - zemřel Ferdinand von Zeppelin, německý konstruktér vzducholodí. Generálporučík německé kavalerie Ferdinand hrabě von Zeppelin vzduchoplavbu zcela propadl za americké Občanské války, kdy pracoval jako pozorovatel ve službách Unie. Během let strávených v neposlušných balónech vymyslel vříditelnou vzducholoď. První začal stavět ve svých 61 letech. Byla dlouhá 128 metrů, poháněly jí dva motory a dosahovala rychlosti 32 km/hod. Největší slávy vzducholodí se však již Zeppelin nedočkal. Nejúspěšnější š byla vzducholoď Graf Zeppelin s objemem vodíkové náplně 85 036 m³, délkou 236 m, cestovní rychlostí 115 km/h a doletem 12 000 km. Prakticky až do začátku 2. světové války zajišťovala transatlantickou dopravu a podnikla mnoho výzkumných a propagačních letů, například polární výpravu mapující severní pobřeží Ruska. Létala na pravidelné z Německa do Brazílie. Během deseti let úspěšného provozu urazil Graf Zeppelin 1 700 000 km, dopravil 34 000 cestujících a 78 tun pošty. Ěru velkých dopravních vzducholodí ukončila roku 1937 katastrofa největší z nich - 245 m dlouhého kolosu Hindenburg. 8.3.1918 - první případ španělské chřipky rozšířené z epidemie, jejíž počet obětí se odhaduje na 40 milionů lidí... Mára Kosmasová